

ר ש ו מ ו ת

ס פ ר ח ו ק י ם

עמוד	
290	חוק לתיקון פקודת הירושה, תשי"א—1950
290	חוק להארכת הוקף של תקנות שעת-חירום (חוקת השיטוט הש"ח) (מס' 2), תשי"א—1950
303	חוק המילוח העממי, תשי"א—1950
305	חוק המילוח (מוסדות כספיים), תשי"א—1950
306	חוק ערבויות מטעם המדינה, תשי"א—1950
307	חוק העיריות (הוראות שונות) (מס' 2), תשי"א—1950
309	חוק המועצות המקומיות (הוראות שונות), תשי"א—1950
309	חוק הרשויות המקומיות (אגרת העברת מקרקעים), תשי"א—1950
311	חוק להגנת הצומח (נוקי עוים), תשי"א—1950
313	חוק לתיקון פקודת הרועים (מתן רשיונות), תשי"א—1950
313	חוק לתיקון פקודה כהלות בעל-חיים, תשי"א—1950
314	חוק לימוד חובה (תיקון) (מס' 2), תשי"א—1950
315	חוק תקציבי השירותים הדתיים היהודיים (תיקון), תשי"א—1950
316	חוק לתיקון פקודת החברות, תשי"א—1950
318	חוק תקציב הפיתוח לשנת 1950/51, תשי"א—1950

חוק לתיקון פקודת הירושה, תש"י—1950 *

1. פקודת הירושה: תתוקן על ידי הוספת הפסקה הבאה בסוף סעיף 4 (iii):
 «(ד) במידה שבחוק המחייב יש כלל שלפיו עובר העובד, כולו או מקצתו, למי שאיננו קרובו של המת קרבת דם, נישואין, חיתון או אימוץ — אין נוקקים לכלל זה».
2. פסקה (ד) של סעיף 4 (iii) לפקודת הירושה תחול על כל ירושה שבית משפט ציווה על חלוקתה אחרי שחוק זה נכנס לתקפו, בין שהמוריש מת לפני שחוק זה נכנס לתקפו ובין שמת אחרי כן.

תיקון הפקודה

תחולה

דוד בן-גוריון   פנהס רוזן
 ראש הממשלה   שר המשפטים

יוסף שפרינצק
 יושב ראש הכנסת
 ממלא מקום נשיא המדינה

חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (חוקת השיפוט תש"ח)
 (מס' 2), תש"י—1950 **

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (חוקת השיפוט תש"ח), תש"ח—1948, בתיקונים הנתונים בתוספת לחוק זה, מוארך בזה עד יום כ"ו באייר תשי"א (1 ביוני 1951).
2. תיקון התקנות האמורות אינו פוגע בכל פסק דין שניתן או פעולה אחרת שנעשתה לפיהן לפני שחוק זה נכנס לתקפו.
3. (א) כל מקום ששימש ערב תאריך התיקון כבית סוהר צבאי או כמחנה מעצר צבאי או כחדר משמר צבאי, רואים אותו כאילו נקבע לשמש כמקום כזה על פי צו לפי תקנה 179 לחוק המתוקן.
- * נתקבל בכנסת ביום כ"ו באב תש"י (9 באוגוסט 1950); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 47 מיום ד' בתמוז תש"י (19 ביוני 1950), עמ' 187.
- ¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק ס"ה, עמ' 1368.
- ** נתקבל בכנסת ביום כ"ו באב תש"י (9 באוגוסט 1950).
- ¹ ע"ר סס' 20 מיום ד' באלול תש"ח (8.9.48), תוס' ב', עמ' 105; ספר החוקים 28 מיום א' ט"ו בכסלו תש"י (7.12.49), עמ' 17.

הארכת תוקף

שמירת תוקף

הוראות מעבר

(ב) משפט שהוחל בו בפני בית דין שקול לפני תאריך התיקון והוא תלוי ועומד באותו תאריך, ימשיך בו אותו בית דין, כאילו לא תוקנה תקנה 29 לחוקת השיפוט תש"ח על ידי חוק זה.

(ג) כדי להרחיק ספק נאמר בזה, כי מתאריך התיקון ואילך יחולו הוראות החוק המתוקן לגבי הפעולות הבאות שנעשו לפי חוקת השיפוט תש"ח:

(1) פקודת מעצר שניתנה או שהוארכה לפני תאריך התיקון;

(2) חקירה מוקדמת שהחלה לפני תאריך התיקון;

(3) ערעור שהוגש לפני תאריך התיקון;

(4) ביצוע פסק דין שניתן או עונש שהוטל לפני תאריך התיקון.

(ד) בסעיף זה —

„תאריך התיקון“ פירושו — היום שבו נכנס חוק זה לתקפו;

„החוק המתוקן“ פירושו — חוקת השיפוט תש"ח, כפי שתוקנה בתוספת לחוק זה.

4. תקפו של חוק זה הוא מיום י"ט באלול תש"י (1 בספטמבר 1950).

תחילת תוקף

תוספת

(סעיף 1)

חוקת השיפוט תש"ח תתוקן כך:

(א) בתקנה 2, בהגדרה „חייל“, תוחלף הנקודה שבסופה בפסיק, ואחריו יבואו המלים: „וכן כל מי שנמצא במשמורת (custody — באנגלית) הצבא לפי חוקה זו“.

(ב) בתקנה 3, אחרי הנקודה תבוא פסקה זו:

„תקנה זו לא תתפרש כגורעת מהוראותיה של חוקת השיפוט תש"ח החלות על מי שאינם חיילים“.

(ג) במקום תקנה 3 יבואו תקנות אלה:

3א. אדם שנחקבל לצבא לפי תקנות הצבא מזמן לזמן, תחול תחולת החוקה עליו חוקה זו כל זמן שלא שחררוהו מן הצבא בהתאם לתקנות המחייבות בצבא אותה שעה.

3ב. (א) אדם שעבר עבירה על פי חוקה זו בהיותו חייל וחדל מהיות חייל, תחול עליו חוקה זו, פרט לפרק ב' בחלק ב', בכל ענין הנוגע לאחריותו הפלילית על אותה עבירה ומותר יהיה לעצרו, לחקרו, לשפטו, לבצע את פסק הדין ולעשות כל פעולה אחרת כאילו הוסיף להיות חייל.

(ב) לא הוגש כתב האשמה לבית דין של הצבא על העבירה המיוחסת לאדם, כאמור, עד תום מאה ושמונים יום מן התאריך הקובע, תחדל חוקה זו לחול עליו לגבי אותה עבירה.

תחולת החוקה על מי שחדל מהיות חייל

(ג) בחישוב התקופה של מאה ושמונים יום מן התאריך הקובע, לא תובא בחשבון כל תקופה לאחר תאריך זה שבה היה אותו אדם מחוץ לשטח שמשפט מדינת ישראל חל עליו.

(ד) בתקנה זו, "התאריך הקובע" פירושו — היום שבו חדל האדם להיות חייל.

(א) אדם הנמנה עם כוחות המילואים של הצבא (בתקנה זו "חייל מילואים") תחול עליו חוקה זו —

(1) לגבי כל עבירה שעבר בשירות;

(2) לגבי עבירה שעבר שלא בשירות, אם עשה את המעשה המהווה את העבירה או לא עשה את המעשה אשר אי־עשייתו מהווה את העבירה, עקב היותו חייל מילואים והוא חייב להימנע מהמעשה או מאי־המעשה על פי תקנות שהותקנו על ידי שר הבטחון במטרה לשמור על פעולתם התקינה של כוחות המילואים ועל רכוש הצבא שנמסר לחיילי המילואים.

(ב) לא הוגש כתב האשמה לבית דין של הצבא על עבירה המיוחסת לחייל מילואים עד תום מאה ושמונים יום מיום גמר השירות, תחדל חוקה זו להחיל עליו לגבי אותה עבירה.

(ג) בחישוב הזמן של מאה ושמונים יום שלאחר יום גמר השירות, כאמור בתקנת משנה (ב), לא תובא בחשבון כל תקופה לאחר אותו יום שבה היה חייל המילואים מחוץ לשטח שמשפט מדינת ישראל חל עליו.

(ד) חייל מילואים לא יישפט על ידי מפקד מוסמך כשופט, אלא כשהוא בשירות והתלונה נגדו על אותה עבירה הודעה לו לפני תום ארבעים וחמישה יום מיום גמר השירות.

(ה) חייל מילואים שחדל להיות נמנה עם כוחות המילואים של הצבא, תחול עליו תקנה 33 ורואים לגביו כתאריך הקובע את התאריך הקודם משני אלה:

(1) היום שבו חדל להיות נמנה עם כוחות המילואים של הצבא;

(2) יום גמר השירות.

(ו) למרות האמור בכל תקנה אחרת —

(1) רשאי מפקד מוסמך כשופט לפסוק לגבי חייל מילואים קנס עד שהים עשרה לירות, ואם הוא

מפקד גדוד או מפקד בדרגה גבוהה מזו — קנס
עד שלושים ושיש לירות.

(2) פסק דין של מפקד מוסמך כשופט המטיל על
חייל מילואים קנס או המחייבו בתשלום נזקים,
יוצא לפועל בדרך הקבועה בחוקה זו לביצוע פסק
דין של בית דין.

(ז) בתקנה זו, "יום גמר השירות" פירושו —

(1) לגבי עבירה שנעברה בשירות מסוים —
יום גמר אותו שירות;

(2) לגבי עבירה שנעברה שלא בשירות — יום
גמר השירות הקרוב ביותר שבו שירת חייל המי-
לואים לאחר שעבר את העבירה.

(א) ניתן בבית הדין העליון של הצבא פסק דין המאשר
את חיובו של חייל מילואים בעבירה, כאמור בתקנה
ג3(א)(2), וכאי חייל המילואים, תוך חמישה עשר יוט
מיום הקראת פסק-הדין על פי תקנה 155, לערער על
פסק-הדין בפני בית המשפט העליון בשבתו כבית
משפט לערעורים פליליים בטענה שעשה את המעשה
המהווה את העבירה, או לא עשה את המעשה שאי-
עשייתו מהווה את העבירה, שלא יקב היותו חייל
מילואים.

(ב) בית המשפט העליון רשאי לאשר את החיוב או
לבטלו.

(ג) סדרי הדין בערעור לפי תקנה זו יהיו כסדרי הדין
בערעור בפני בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט
לערעורים פליליים על פסק דין של חיוב שניתן בבית
משפט מחוזי. היועץ המשפטי לממשלת ישראל יהיה
המשיב בערעור.

(ד) פסק דין הניתן לערעור לפי תקנה זו אינו טעון
אישור, אלא אם —

(1) עברה תקופת הערעור ולא הוגש ערעור, או

(2) הוגש ערעור ובית המשפט העליון אישר את
החיוב.

(ד) בתקנה 8 במקום הפסקות א' ו-ב' שבין המלים "בגבולות הסמכות הבאים"
ובין המלים "בתנאי שכל נאשם" תבוא פסקה זו:

בעד עבירות לפי תקנות 77, 78, 79, 80, 81, 82, 88, 89 ו-98
וכן בעד עבירות לפי תקנות 91 ו-92 כשעגשן מאסר עד שנה,
ואם השופט הוא בדרגת מפקד גדוד או בדרגה גבוהה מזו —

ערעור לבית
המשפט העליון
3ד.

עבירות
שבסמכות מפקד
מוסמך כשופט

גם בעד עבירות לפי תקנות 83, 84 (א) ו-90 (א) וכן בעד עבירה לפי תקנה 86 כשענשה מאסר עד שלושה חדשים;

(ה) בתקנה 11, בחלק הדין בענשים על ידי מפקד גדוד —

(1) בפסקה ה', יימחקו המלים „או מאסר“;

(2) במקום פסקה (ו) תבוא פסקה זו:

„(ו) הורדה בדרגה או שלילתה, בתנאי שהנאשם איננו בדרגת רב-סמל

או בדרגה גבוהה מזו.“

(ז) אחרי תקנה 11 תבוא תקנה זו:

ראש המטה רשאי לקבוע בכתב סייגים לסמכויות הנתונות בידי מפקדים מוסמכים כשופטים ביחס —
all סייגים
לסמכויות ש
מפקד מוסמך
כשופט
(א) לסוג המפקדים הרשאים להשתמש בהן או למכסוי מום העונש שהם רשאים להטיל;
(ב) לסוג העבירות מן המנויות בתקנה 8 שמוותר לכל סוג מפקדים לדון בהן;
(ג) לסוג החיילים שמוותר להטיל עליהם את העונשים שנקבעו בתקנה 11, או למכסימום העונש שמוותר להטילו על כל סוג.“

(ז) בתקנה 21 —

(1) במקום המלים „ישבו שלשה שופטים“ יבואו המלים „ישבו שלושה

שופטים או יותר, ובלבד שלא יהיה בית דין שקול“;

(2) במקום המלים „אחד משלשתם“ יבואו המלים „אחד השופטים“.

(ח) תקנה 24 — בטלה.

(ט) בתקנה 29, במקום המלים „במשפט אשר לפי כתב האשמה בו יכול הנאשם להיות צפוי לעונש המקסימלי, ישבו ארבעה שופטים, ובכל מקרה אחר — שלשה שופטים“ יבואו המלים — „בכל משפט ישבו שלושה שופטים או יותר, ובלבד שלא יהיה בית דין שקול“.

(י) בתקנה 78, במקום המלים: „יהיה צפוי לעונש של ריתוק למחנה עד חודש ימים“ יבואו המלים „יהיה צפוי לעונש של מעצר מהנה מלא עד חודש ימים“.

(יא) במקום תקנה 80 תבוא תקנה זו:

80. חייל —

(א) שנפקד משירותו בצבא; או

(ב) שנפקד מהמקום שהוא חייב כחוק להימצא בו אותה

שעה;

ולא הוכיח כי היה לו היתר או צידוק מספיק אחר לכך —

יאשם בהיעדר מן השירות שלא ברשות ויהיה צפוי לעונש מאסר

עד ששה חדשים; ואם היה בשירות שעת-חירום — יהיה צפוי

לעונש מאסר עד שווי שנים.“

(יב) בתקנה 84 בפסקה א' במקום המלים "יהיה צפוי לעונש של הפקעת משכורת או קנס כספי עד רבע משכורתו של הנידון ולא יותר מאשר לתקופת חצי שנה" יבואו המלים "יהיה צפוי לעונש מאסר עד ששה חדשים".

(יג) בתקנה 86, במקום המלים "יהיה צפוי לעונש של שלילת זכות לשרות כבוד" יבואו המלים "יהיה צפוי לעונש מאסר עד שלושה חדשים".

(יד) במקום תקנה 94 יבואו תקנות אלה:

94. עריקה
(א) חייל שעזב את השירות בצבא מתוך כוונה שלא לחזור לשירות או שנפקד מיחידת צבא מתוך כוונה להשתמש מתפקיד קרבי, אף אם לא נתכוון שלא לחזור לשירות — יאשם בעריקה ויהיה צפוי לעונש מאסר עד חמש שנים; ואם היה בשירות שעת-חירום יהיה צפוי לעונש מאסר עד חמש עשרה שנה.

(ב) חייל שנעדר משירותו בצבא שלא ברשות עשרים ואחד ימים רצופים, רואים אותו כחייל שעזב את השירות בצבא מתוך כוונה שלא לחזור לשירות, כל עוד לא הוכיח היפוכו של דבר.

94א. גניב, מינוי או שחרור במרמה
(א) חייל אשר נתקבל לצבא או נתמנה לתפקיד בצבא ולפני קבלתו לצבא או לאחר מכן השתמש בטענות שוא או העלים פרטים חשובים בקשר עם כשרותו להתקבל לצבא או להתמנות לתפקיד — יאשם בגניב במרמה או במינוי במרמה ויהיה צפוי לעונש מאסר עד שתי שנים.

(ב) חייל שהשיג את שחרורו מהצבא בהשתמשו בטענות שוא או בהעלימו פרטים חשובים בקשר עם זכותו לשחרור מהצבא — יאשם בשחרור במרמה ויהיה צפוי לעונש מאסר עד שלוש שנים.

(טו) בתקנה 99, הפסקות ז' ו-יב' — יימחקו.

(טז) אחרי תקנה 99 תבוא תקנה זו:

99א. ענשים — הוראות שונות
(א) ראש המטה רשאי, באישור שר הבטחון, לקבוע בכתב הוראות בדבר דרכי הביצוע של הענשים המנויים בפסקות ט' ו-יא' ו-טו' שבתקנה 99.

(ב) חייל שהוטל עליו עונש מאסר ירצה את עונשו בבית סוהר צבאי או במחנה מעצר צבאי או בבית סוהר, כמשמעותו בפקודת בתי הסוהר, 1946, או מקצתו באחד מן המקומות האלה ומקצתו במשנהו.

(ג) חייל שהוטל עליו עונש מעצר מחנה ירצה את עונשו במחנה מעצר צבאי או בחדר משמר צבאי או מקצתו באחד מן המקומות האלה ומקצתו במשנהו.

(ד) שום דבר האמור בחוקה זו לא יפורש כגורע מסמ-

¹ ע"ד מס' 1472 סיום 5.2.46, תוס' 1, עמ' 6.

כותו של ראש המטה או של מפקד שהוסמך לכך על ידי ראש המטה. להוריד חייל מדרגתו הומנית.

(יז) בתקנה 124 במקום המלים „וכן ישאל את הנאשם או סניגורו האם יש לו להגיד דבר לבטול ההאשמה או להקלת העונש” יבואו המלים „וכן ישאל, תחילה את התובע ואחרי כן את הנאשם או סניגורו, מה יש לו להגיד ביחס למידת העונש.”
(יח) במקום תקנה 134 תבוא תקנה זו:

134. (א) היה יסוד לחשוב שחייל עבר עבירה לפי חוקה זו, יכול כל חייל הגבוה ממנו בדרגה לעצרו בלי פקודת מעצר, אלא שחייל בדרגת סגן־משנה או בדרגה גבוהה מזו רשאי גם לעצור חייל השווה לו בדרגה או הגבוה ממנו בדרגה, המשתתף במריבה, בקטטה או בהפרעת סדר.
(ב) האמור לעיל אינו בא לגרוע מהוראות פקודת הפרו־צדורה הפלילית (מאסר וחיפושים) או מהסמכויות הנתונות בידי שוטר צבאי על פי תקנה 137.
(ג) חייל שנעצר, כאמור — יושם מיד במקום מעצר, וישוחרר תוך עשרים וארבע שעות לאחר מעצרו, אם לא ניתנה עליו לפני כן פקודת מעצר.

„עצירת חייל בלי פקודת מעצר”

(יט) בתקנה 135 —

(1) ברישא של תקנת־משנה (א), במקום המלים „פקודת מעצר לצרכי חקירה בעבירה” יבואו המלים „פקודת מעצר על חייל חשוד או נאשם בעבירה.”
(2) בסיפא של תקנת־משנה (א) במקום המלים „למפקד מחוז” יבואו המלים „למפקד הממונה עליו שדרגתו איננה נמוכה מדרגת סגן־אלוף”;
(3) בתקנת־משנה (ב) בשורה האחרונה, במקום המלים „מפקד מחוז” יבואו המלים „המפקד הממונה עליו שדרגתו איננה נמוכה מדרגת סגן־אלוף.”

(כ) בתקנה 136 —

(1) בשורה הראשונה, יימחקו המלים „לצרכי חקירה”;
(2) בשורה החמישית, במקום המלים „מפקד מחוז” יבואו המלים „המפקד הממונה עליו שדרגתו איננה נמוכה מדרגת סגן־אלוף.”

(כא) בתקנה 138 —

(1) בתקנת־משנה (ג) תוחלף הנקודה שבסופה בפסיק ואחריה יבואו המלים „והוראות סעיף 3 של הפקודה האמורה יחולו על כל הודעה שנרשמה בו.”
(2) אחרי תקנת־משנה (ג) תבוא תקנת־משנה זו:

„(ד) אדם שמסר בשבועה, בשעת חקירה מוקדמת או משפט, עדות הסותרת בענין בעל חשיבות את העדות שמסר בבדיקה, כאמור, מתוך כוונה להזנות את עורך הבדיקה או את מי שגבה עדותו בשבועה — יאשם במתן עדות כוזבת ויהיה צפוי לעונש מאסר עד שתי שנים, מי שאינו חייל לא יישפט על עבירה זו, אלא לפני בית משפט אזרחי.”

(כב) במקום תקנה 142 תבוא תקנה זו:

¹ חוקי א"י כרך א', פרט ל"ג, עמ' 431.

142. (א) פרקליט צבאי העורך חקירה מוקדמת (להלן "פרקליט חוקר") יתחיל את החקירה בקריאה בפני הנאשם את האשמה או האשמות המיוחסות לו.

(ב) סעיף 15 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (שפיטה על פי כתב אשמה) פרט לסעיפיו הקטנים (1) ו-(2), וכן הסעיפים 16, 17, 18, 21 (1), 22 (1) ו-26 ו-27 לאותה פקודה יחולו על חקירה מוקדמת הנערכת על ידי פרקליט חוקר בתיאומים אלה:

(1) במקום המלים "שופט שלום" ו"בית משפט שלום" קרי "פרקליט חוקר";

(2) במקום המלים "זקן השופטים" ו"היועץ המשפטי" קרי "הפרקליט הצבאי הראשי";

(3) במקום המלים "בית משפט לפשעים חמורים" ו"בית משפט מחוזי" קרי "בית דין של הצבא".

(ג) נגמרה החקירה המוקדמת, יעביר הפרקליט החוקר את החלטתו לפרקליט הצבאי הראשי לאישור וזה יהיה רשאי:

(1) לאשר את ההחלטה; או

(2) לא לאשר את ההחלטה ולבטל את האשמה; או

(3) לא לאשר את ההחלטה ולהורות בכתב אחת מאלה:

(א) לגבות עדות נוספת בפני פרקליט חוקר;

(ב) להגיש כתב אשמה נגד הנאשם על כל עבירה

או עבירות הנובעות מן העדות שנגבתה בשעת

החקירה המוקדמת.

(ד) בוטלה האשמה נגד הנאשם, בין לפי תקנת משנה ג (1)

ובין לפי תקנת משנה ג (2), יפקע תקפת של פקודת המעצר

שניתנה עליו על ידי מפקד מוסמך בשופט בקשר לעבירה שבה

נאשם.

(נג) אחרי תקנה 150 תבוא תקנה זו:

150. במדרגת הערעור רשאי בית הדין —

(א) לאשר את פסק הדין ואח העונש שניתן בדרגה

הראשונה; או

(ב) לתקן את פסק הדין שניתן בדרגה הראשונה, בין

בתיאור העבירה שהוכחה ובין בסעיף החוק שעליו

מסתמך פסק הדין, ולתת את אותו פסק הדין שלדעתו

צריך היה להינתן על ידי בית הדין בדרגה הראשונה

על פי כתב האשמה וההוכחות שהיו בפניו, ובכלל זה

להקל בעונש או להחמיר בו, אך בית הדין לא יחמיר

בעונש, אם מערער הנאשם בלבד, או

סמכות בית
הדין בסדרגת
ערעור

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק ל"ו, עמ' 446.

(ג) לבטל את פסק הדין שניתן בדרגה הראשונה ולפסוק אחת מאלה :

- (1) לזכות את הנאשם ;
- (2) לבטל את הויכוח, לחייב את הנאשם בדין ולהטיל עליו עונש ;
- (3) להחזיר את המשפט לדיון חדש בפני בית דין הדין בדרגה ראשונה בהרכב הקודם או בהרכב שונה עם הוראות ביחס למעצרו של הנאשם או הוראות אחרות שיהיה צורך בהן. במקרה זה לא יהיה בית הדין בדרגה הראשונה חייב לשמוע את כל העדויות מחדש ויוכל להשתמש בפרוטוקול של המשפט הקודם ולשמוע עדויות נוספות, אלא אם כן הורה בית הדין בדרגת הערעור אחרת.

(כד) בתקנה 156 —

- (1) אחרי המלים „שבו כלוא הנאשם“ ייוספו המלים „או על ידי שוטר צבאי בדרגת סמל או בדרגה גבוהה מזו“ ;
- (2) הנקודה שבסופה חימוק ובמקומה יבואו המלים „ועל ידי הנאשם או עד אחר, הכל כפי שייקבע בטופס שהוצא לפי תקנה 170 (ד)“.
- (כה) בתקנה 166. במקום המלים „ששה חדשים מיום עשיית העבירה“ יבואו המלים „שנה אחת מיום עשיית העבירה“.

(כו) אחרי תקנה 167 תבוא תקנה זו :

167. (א) טופס מודפס של פקודות המטה הכללי אי של הוראות המוצאות על ידי ראש המטה בתוקף סמכות מיוחדת מאת שר הבטחון, המכיל פקודה, צו, הוראה או מינוי ישמש ראיה לכאורה למתן הפקודה, הצו, ההוראה או המינוי.
- (ב) תעודה שנראה מתוכה, כי נחתמה בידי ראש המטה או בידי חייל שראש המטה הסמיכו לחתום על תעודות מאותו סוג, המעידה על שירותו או אי-שירותו של אדם בצבא, או על תאריך התגייסותו לצבא או שחרורו ממנו, או על דרגתו או תפקידו בצבא, תשמש ראיה לכאורה על תכונה.
- (ג) מסמך שנראה מתוכו, כי הוא העתק מפקודת-קבע של כל יחידת צבא או העתק מפנקס, מיומן או מכל רישום קבוע המתנהל ביחידת צבא על פי החוק או על פי הנהג המקובל בצבא, וכי הוא מאושר כהעתק נכון על ידי מפקד היחידה או על ידי הממונה על

„מסמכים רשמיים בעדות“

ניהול הפנקס, היומן או הרישום ישמש ראיה לכאורה על תכנו.

(ד) תעודה שנראה מתוכה כי נחתמה ביד שוטר או ביד שוטר צבאי המעידה שחייל נאסר ביום פלוני ובמקום פלוני תשמש ראיה לכאורה על כך.

(ה) (1) פרוטוקול של דיון בפני בית-דין של הצבא, שנראה מתוכו שהוא חתום ביד אב בית הדין, ושנשמר בידי אדם הממונה על שמירתו, יתקבל כעדות אם יוצג על ידי הממונה על שמירתו. (2) העתק של פרוטוקול כאמור, או של קטע הימנו, שנראה מתוכו, שהוא מאושר כהעתק נכון בידי האדם הממונה על שמירתו, ישמש ראיה לכאורה על תכנו.

(כו) בתקנה 171, במקום תקנת משנה (א) תבוא תקנת משנה זו: «(א) מפקד המאשר הארכת שניה או יותר של פקודת מעצר לפי תקנה 136, וכן נשיא בית דין מחוזי הנותן פקודת מעצר לפי תקנה 173, לא יעשו כן, אלא לאחר שיקבלו את חוות דעתו של פרקליט צבאי בכתב».

(כז) אחרי תקנה 172 יבוא פרק זה:

פרק ה. — שונות

173. (א) נשיא בית דין מחוזי רשאי לתת בכל עת לאחר הרכבת בית הדין, פקודת מעצר נגד נאשם שהועמד לדין בפני בית דין מחוזי.

מעצרו של הנאשם כומו המשפט

(ב) נשיא בית הדין העליון או אחד מסגניו רשאי לתת בכל עת, לאחר הרכבת בית הדין, פקודת מעצר נגד נאשם שהועמד לדין בפני בית דין מיוחד.

(ג) תקפה של פקודת מעצר, שניתנה לפי תקנה זו, היא עד מתן פסק הדין בדרגה ראשונה, אלא אם כן בוטלה לפני כן.

174. הורכב בית דין לפי חוק זה, לא יפגע כל שינוי שחל לאחר מכן בדרגת שופטי בית הדין או הנאשם בחוקיות הרכבו של בית הדין.

שינויים בדרגות לאחר הרכבת בית הדין

175. (א) עד שאינו חייל יוזמן על ידי בית הדין באמצעות הזמנה חתומה על ידי נשיא בית הדין או אב בית הדין בדרך שמוזמנים עדים בבית משפט השלום, בשינויים אלה:

הזמנת עדים שאינם חיילים

(1) פקיד המסירה יהיה חייל;

(2) ההזמנה תהיה על טופס שיוצא לפי תקנה 170 (ד).

(ב) עד שהוזמן ובא חייב להימצא בפני בית הדין עד תום

המשפט, אלא אם בית הדין הורה אחרת.

(ג) עד שאינו חייל שהוזמן לבוא, כאמור, ולא בא, והוכח לבית הדין כי הוזמן כדין, רשאי אב בית הדין לתת לשוטר צו בחתימת ידו המצווה לאסור את העד ולהביאו בפני בית הדין. היה אב בית הדין משוכנע על סמך עדות בשבועה, כי העד לא ייענה להזמנת בית הדין, אם לא יביאוהו וכי יש חשיבות לעדותו במשפט שלפניו, יוכל הוא לתת צו לשוטר לאסור את העד ולהביאו בפני בית הדין אף בלי לשלוח לו הזמנה, כאמור. (ד) צו, כאמור בתקנת משנה (ג), דינו ביחס לשוטר ולכל אדם אחר כדין צו מאסר לשם כפיית הופעה שניתן על פי סעיף 21 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (שפיטה על פי כתב אשמה). (ה) בתקנה זו — „בית דין“ ו„אב בית דין“ כוללים פרק-ליט חוקר, ומשפט“ כולל חקירה מוקדמת.

176. (א) חייל שעשה לגבי בית דין של הצבא אחת מאלה —
(1) הוזמן כדין לבוא בפני בית הדין ולא בא, או בא ועזבו לפני שהיה מוסמך לעשות זאת;
(2) סירב להישבע או להצהיר בהקצוק לאחר שנדרש כדין על ידי בית הדין לעשות זאת;
(3) סירב להמציא מסמך שברשותו לאחר שנדרש כדין על ידי בית הדין לעשות זאת;
(4) בהיותו עד סירב להשיב על שאלה שבית הדין רשאי לדרוש תשובה עליה;
(5) ביזה את בית הדין על ידי נקיטת לשון מעליבה או מאיימת או על ידי גרם הפרעה או הפסקה במהלך הדיונים —

יכול בית דין זה לצוות לעצרו מיד, לחקרו ולשפטו על אותה עבירה, אולם לא יטיל עליו עונש חמור ממעצר מחנה מלא של חודש ימים.

(ב) פסק דין, כאמור, לא יהיה טעון אישור ויבוצע מיד או לאחר גמר מושב בית הדין, הכל לפי החלטת אותו בית דין. היה העבריין עד שנידון על סירוב למלא אחרי דרישת בית דין היושב במשפט, רשאי אותו בית דין לבטל את העונש שהוטל עליו, אם בינתיים, לפני סיום המשפט חזר בו העבריין מסירובו. (ג) אדם שאינו חייל שעשה לגבי בית דין של הצבא אחד המעשים המפורטים בתקנת משנה (א), ייאשם בפני בית משפט אזרחי בבזיון בית הדין ויהיה צפוי לעונש שצפוי לו אדם שעשה אותו דבר בפני בית משפט אזרחי.

(ד) תעודה מאת אב בית הדין ערוכה אל בית משפט אזרחי, בה מעיד אב בית הדין שאדם עשה אחד המעשים האמורים בתקנת משנה (א) תשמש ראיה לכאורה על חבנה.

(ה) בתקנה זו "בית דין" ו"אב בית הדין" כוללים פרקליט

חוקר.

המתקת ענשים

177. (א) ראש המטה רשאי על סמך המלצה של ועדת עיון בעונש, להמתיק את ענשו של אדם שנידון על ידי בית דין של הצבא, אם אותו עונש איננו חמור ממאסר של חמש שנים, ולחזור לעשות כן בכל עת לגבי העונש המומתק.

(ב) ועדת עיון בעונש (בתקנה זו "הועדה") תהיה מורכבת מהפרקליט הצבאי הראשי או בא כוחו ושני מפקדים בדרגת סגן-אלוף או בדרגה גבוהה מזו שיתמנו על ידי ראש המטה. (ג) הועדה רשאית לעיין בכל עונש שאיננו חמור ממאסר של חמש שנים, אשר הוטל על ידי בית דין של הצבא על פי פסק דין סופי, והיא יכולה לצורך עיון מחדש בעונש, להשתמש בכל חומר שתמצא לנכון ולהמליץ על המתקת העונש ולחזור לעשות כן בכל עת לגבי העונש המומתק.

(ד) פסק דין שהועדה רשאית לעיין בו, המטיל עונש מאסר לתקופה של שנה אחת או עונש חמור מזה, יובא לעיון הועדה על ידי הפרקליט הצבאי הראשי אחת לכל ששה חדשים. פסק דין, כאמור, המטיל עונש קל ממאסר של שנה אחת — יובא לעיון הועדה כל אימת שהפרקליט הצבאי הראשי ימצא זאת לנכון, אך לא לפני תום שלושה חדשים מיום מתן תוקף סופי לפסק-הדין.

(ה) שום דבר האמור בתקנה זו לא יגרע מסמכות לחון עבריינים ולהפחית ענשים הנתונה לפי כל חוק אחר.

ועדות חקירה

178. (א) שר הבטחון, ראש המטה הכללי וכל מפקד מהמטה הכללי שהוסמך לכך על ידי ראש המטה, רשאי למנות ועדת חקירה לשם חקירת כל ענין הנוגע לצבא.

(ב) כל מפקד בדרגת מפקד גדוד או בדרגה גבוהה מזו רשאי למנות ועדת חקירה לשם חקירת כל ענין הנוגע ליהידת צבא שמפקדה הוא אחד מפיקודיו.

(ג) ועדת חקירה מוסמכת לגבות עדויות בשבועה או בלי שבועה.

(ד) נתמנתה ועדת חקירה לשם בדיקת ענין הנוגע בשמו הטוב של חייל, או שתוך עבודתה נתקלה בענין כזה, תינתן לאותו החייל האפשרות להיות נוכח בשעת החקירה, לחקור עדים ולהשמיע את דברו.

(ה) שום דבר שהושמע במהלך חקירתה של ועדת חקירה, בין מפי עד ובין באופן אחר, ושום דין וחשבון של ועדת חקירה, לא יתקבל כראיה במשפט נגד אדם כל שהוא, מלבד אם הובא

אותו אדם לדין על עבירה של עדות שקר שנעברה לגבי אותה ועדת חקירה.

179. (א) שר הבטחון רשאי, בצו בחתימת ידו, לקבוע שמקום פלוני המתואר בצו יהיה בית סוהר צבאי.

(ב) ראש המטה רשאי, בצו בחתימת ידו, לקבוע שמקום המתואר בצו יהיה מחנה מעצר צבאי.

(ג) מפקד מוסמן כשופט רשאי לקבוע מקום כחדר משמר צבאי.

(ד) שר הבטחון יתקין תקנות בענין ההנהלה, המשמר, המשטר הפנימי ויתר הסדרים בבתי סוהר צבאיים, ובענין משמעת האסירים והאמצעים שיינקטו לשם קיומם.

(ה) כל עוד לא הותקנו תקנות, כאמור בתקנות-משנה (ד), או בכל ענין שלא נידון בתקנות אלה, יחולו על בתי סוהר צבאיים תקנות בתי הסוהר, בשינויים לפי הענין.

(ו) ראש המטה יקבע מומן לזמן, באישור שר הבטחון, תקנון בענין ההנהלה, המשמר, המשטר הפנימי ויתר הסדרים במחנות מעצר צבאיים ובחדרי משמר צבאיים, וכן בענין משמעת החיילים המוחזקים בהם והאמצעים שיינקטו לשם קיומם, ובלבד שבין אמצעים אלה לא יהיו ענשים משמעתיים חמורים מהענשים המשמעתיים שנקבעו בתקנות האמורות בתקנות-משנה (ד).

(ז) אין הובה לפרסם ברשומות צו שניתן על פי תקנה זו או תקנון שהותקן לפיה. תקנון כזה יפורסם בפקודות המטה הכללי או בהוראות המוצאות על ידי ראש המטה בתוקף סמכות מיוחדת מאת שר הבטחון.

180. חייל בעל דרגה שנודעו למאכר עבירה שיש בה משום קלון, רשאי ראש המטה לשלול ממנו את דרגתו.

בתי סוהר,
מחנות מעצר
וחדרי משמר
צבאיים

חייל בעל דרגה
שנודעו למאכר

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק

יושב ראש הכנסת

ממלא מקום נשיא המדינה

¹ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 2202.

חוק המילוה העממי, תש"י — 1950 *

1. (א) הממשלה מורשית בזה לקבל מילוה בסכום שלא יעלה על שנים עשר מיליון לירות ולהוציא למטרה זו סדרות של אגרות חוב למוכ"ז (להלן "אגרות חוב");
 (ב) כל סדרה של אגרות חוב תהיה בסכום שיקבע שר האוצר ותסומן באות סידורית.
2. (א) כל אגרת חוב תהיה על סך עשרים לירות ומסומנת באות הסדרה ובמספר סידורי;
 (ב) הממשלה רשאית להוציא כל אגרת חוב בשני חצאים בסך של עשר לירות כל אחד. ושניהם יסומנו במספר סידורי אחד;
 (ג) דין חצי אגרת חוב של עשר לירות כדין אגרת חוב של עשרים לירות לכל דבר, למעט סכום הפדיון שיהיה מחצית סכום הפדיון של האגרת כולה. ללא כל תלות בחציה השני.
3. לגבי פדיון אגרות החוב יחולו הוראות אלה:
 (א) הממשלה תפדה את אגרות החוב של כל סדרה במשך תקופה של 25 שנה (להלן "תקופת הסדרה") מהיום שקבע שר האוצר בהודעה שתפורסם ברשומות כיום הוצאת הסדרה.
 (ב) בכל שנה מתקופת הסדרה ייפדו אגרות חוב של אותה סדרה במספר שייקבע בתקנות. הפדיון יהיה בהגרלות.
 (ג) אגרות החוב שעלו בגורל ייפדו בערכן הנקוב ובתוספת, בכל שנת הגרלה, של סכום (להלן "סכום הפרסים") שלא יפחת משלושה אחוזים מהסכום הכולל של אגרות החוב באותה הסדרה.
 (ד) כל הגרלה תהיה בפומבי ותכלול את כל אגרות החוב שהממשלה רשאית להוציאן באותה סדרה ושעדיין לא עלו בגורל.
 (ה) מועדי ההגרלות, סדריהן וחלוקת סכום הפרסים בין אגרות החוב שייפדו בכל שנה, ייקבעו בתקנות. הודעה על השעה ועל המקום של כל הגרלה תפורסם לפחות שבוע ימים קודם לכן ברשומות.
 (ו) יתרת אגרות החוב של כל סדרה שלא נפדו בהגרלה כאמור, ייפדו ב־30 לחודש הבא מיד לאחר תום תקופת הסדרה, בערכן הנקוב ובתוספת פרמיה לכל אגרת חוב בסכום שייקבע בתקנות.

סככות ללוות

הערך הנקוב

פדיון אגרות

החוב

* נתקבל בכנסת ביום כ"ז באב תש"י (10 באוגוסט 1950) : הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 24 מיום כ"ז בשבט תש"י (14 בפברואר 1950), עמוד 90.

<p>4. (א) כל עוד לא הוציאה הממשלה את כל אגרות החוב שהיא רשאית להוציאן בסדרה מסוימת רואים לצורך כל הגרלה וזכייה בסכומי הפרסים ולצורך פדיון אגרות החוב הנפדות בהגרלה לפי חוק זה, כאילו הוציאה הממשלה ומחזיקה כמוכ"ז את שארית אגרות החוב שלא הוציאה עד מועד ההגרלה ;</p>	<p>זכות הממשלה באגרות שלא הוצאו</p>
<p>(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יגרעו מזכות הממשלה להוציא אגרת חוב שעדיין לא הוצאה כל עוד לא עלתה בגורל.</p>	
<p>5. אגרות החוב לא ישאו ריבית.</p>	<p>ריבית</p>
<p>6. (א) אגרת חוב העומדת לפדיון תיפרע למציגה עם מסירתה במקום ששר האוצר יורה בהודעה שתפורסם ברשומות, ותיבטל עם הפרעון.</p>	<p>פרעון האגרות וביטולן</p>
<p>(ב) אגרת חוב שעלתה בגורל תיפרע החל מיום תום שלושה שבועות לאחר ההגרלה.</p>	
<p>7. אגרות החוב יהיו ניתנות להעברה בדרך מסירה.</p>	<p>העברת אגרות חוב</p>
<p>8. סכומי הפרסים והפרמיות שישולמו לפי חוק זה לא ייחשבו בהכנסה לצרכי פקודת מס הכנסה, 1947¹.</p>	<p>פטור מס הכנסה</p>
<p>9. אגרות החוב פטורות ממס בולים.</p>	<p>שהרור מס בולים</p>
<p>10. הסכומים המשתלמים לפי אגרות החוב וכל ההוצאות הכרוכות בביצוע חוק זה, ישולמו על ידי שר האוצר מתוך הכנסותיה הכלליות ומתוך רכושה של המדינה.</p>	<p>תשלום ובטחון</p>
<p>11. (א) אגרות החוב ייערכו בנוסח שיקבע שר האוצר בתקנות.</p>	<p>נוסח אגרות החוב</p>
<p>(ב) כל אגרת חוב תישא את חותם החתימותיהם של שר האוצר והחשב הכללי.</p>	
<p>12. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, ובכלל זה — מינוי מועצה לפיקוח על ההגרלות וקביעת תפקידיה ; אולם תקנות לפי סעיף 3 יותקנו לגבי כל סדרה וסדרה של אגרות חוב לפני הוצאתה.</p>	<p>ביצוע ותקנות</p>

אליעזר קפלן
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

¹ ע"ר מס' 1568 מיום 29.3.47, חוק' 1, עמ' 77.

חוק המילווה (מוסדות כספיים), תשי"ג—1950 *

1. בחוק זה —
 "מוסד כספי" פירושו — בנק כמשמעותו במקודת הבנקאות, 1941, או אגודה שיתופית לאשראי;
 "שטרי-ערך" פירושו — שטרי הערך שהוצאו בהתאם לחוק זה.
2. הממשלה מורשית בזה ללוות ממוסדות כספיים סכום שלא יעלה על חמישה מיליון לירות ולהוציא למטרה זו שטרי-ערך.
3. (א) שטרי-הערך ייפדו ביום ט"ו בחשון תשט"ז (31 באוקטובר 1955).
 (ב) שטרי-הערך ישאו רבית בשיעור של שלושה למאה לשנה, שתשולם בשיעורים חצי-שנתיים ביום 1 באפריל וביום 1 באוקטובר של כל שנה, החל מיום כ"ד באדר ב' תשי"א (1 באפריל 1951).
 (ג) הממשלה רשאית לפני המועד הקבוע בסעיף קטן (ב), לפדות בערכם הנקוב את כל שטרי-הערך, או חלק יחסי שווה מכל שטר ושטר, לאחר מתן הודעה מוקדמת של שלושה חדשים לפחות בה ייקבע מועד הפדיון; ההודעה תפורסם ברשומות. ניתנה הודעה כאמור, לא ישאו שטרי-הערך, או החלק היחסי של כל שטר ושטר, הכל לפי הענין, רבית לאחר המועד שהממשלה קבעה כמועד לפדיון.
 (ד) שטרי-הערך ייערכו בצורת תעודות סטוק, וכל תעודה תהיה בסכום שהוא כפל של עשר לירות; התעודות יהיו לזכות הבעלים הרשומים או למוכ"ז.
 (ה) שר האוצר יקבע בתקנות את שאר התנאים של שטרי-הערך ובכלל זה — נוסחם ודרכי העברתם.
4. הקרן והרבית השתלמים לפי שטרי הערך וכל ההוצאות הכרוכות בביצוע חוק זה ישולמו מתוך הכנסותיה הכלליות ומתוך רכוש של המדינה.
5. כל שטר משטרי-הערך ישא את חתימות שר האוצר והחשב הכללי או את חותם החתימותיהם.
6. שטרי-הערך פטורים ממס בולים.
7. כל מוסד כספי רשאי לרכוש שטרי-ערך, על אף כל איסור או הגבלה בחוק, בתזכיר ההתאגדות או בתקנות של המוסד.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ז באב תשי"ג (10 באוגוסט 1950).
 2 ע"ר מס' 1134 סיום 9.10.41, תוס' 1, עכ' 69.

8. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין חקנות בכל ענין הנוגע לביצוע.

אליעזר קפלן
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

מספר 71

חוק ערבויות מטעם המדינה, תשי"א—1950 *

1. (א) שר האוצר מורשה — באישור ועדת הכספים של הכנסת — לערוב בשם מדינת ישראל, בשנת הכספים 1950/51, למילוה, או לערבות למילוה, אשר — לדעת שר האוצר — נועד לשמש לפיתוח או לעידוד ענף משק בעל חשיבות כלכלית לאומית או לתכלית אחרת שיש בה ענין לכלל.

הרשאה לסמן
ערבויות

(ב) ערבות לפי חוק זה תינתן בתנאים ובבטחונות ששר האוצר יקבעם, אם באופן כללי ואם למילוה מסויים או לסוג מסויים של מילוה; אך לא תינתן ערבות למילוה, או לערבות למילוה, בסכום העולה על 250,000 לירות, אלא אם תנאיה ובטחונותיה אושרו על ידי ועדת הכספים של הכנסת.

2. הסכום הכולל שלו יינתנו ערבויות לפי חוק זה בשנת הכספים 1950/51 לא יעלה על עשרה למאה מסכום התקציב הרגיל של המדינה לאותה שנת כספים, או על סכום אחר שהממשלה — באישור ועדת הכספים של הכנסת שניתן על דעת כל חברי הועדה שהשתתפו בישיבה — תקבע מזמן לזמן.

הגבלה של כר
סך הערבויות

3. הוראות פקודת המסים (גבייה) ¹ יחולו לגבי גביית כל סכום המגיע למדינת ישראל בקשר לערבות שניתנה לפי חוק זה, כאילו היה אותו סכום מס, כמשמעותו באותה פקודה.

גבייה

4. שר האוצר יפרסם ברשומות — בעת ובעונה אחת עם פרסום ההכנסות שנתקבלו וההוצאות שהוצאו בתקציב המדינה הרגיל בשנת הכספים 1950/51 — דין וחשבון על הערבויות שניתנו לפי חוק זה באותה שנת כספים.

פרסום

* נתקבל בכנסת ביום כ"ז באב תשי"א (10 באוגוסט 1950); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 52 מיום כ" באב תשי"א (3 באוגוסט 1950), עמוד 220.
¹ חוקי א"י, כרך נ', פרק קל"ג, עמ' 1374.

5. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה.

ביצוע

אליעזר קפלן
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

מספב 72

חוק העיריות (הוראות שונות) (מס' 2), תש"י — 1950 *

שינוי שם העיר
הל אביב

1. (א) פקודת העיריות 1934¹ (בחוק זה "הפקודה") תתוקן כך:
  - (ב) כל מקום בכל חוק או מסמך שבו מדובר ב"הל אביב" יקרא כאילו מדובר בו ב"הל אביב-יפו".
  - (ג) תקפו של סעיף זה הוא מיום ג' בתמוז תש"י (18 ביוני 1950).

תיקון הפקודה

2. (א) הפקודה תתוקן כך:

(1) בסעיף 9² —

- (i) בסעיף קטן (א), בשורה הראשונה, במקום המלים "ליד כל עיריה" יבואו המלים "ליד עיריה בה מכהנת מועצה";
- (ii) אחרי סעיף קטן (ד) ייוסף סעיף קטן זה:

"(דד) ליד עיריה בה מכהנת ועדת עיריה תוקם ועדת בחירות שתמונה על ידי שר הפנים, לאחר התייעצות עם ועדת העיריה, אחד מחברי ועדת הבחירות ימונה על ידי שר הפנים להיות יושב ראש ועדת הבחירות."

- (2) בסעיף 16³, בסעיף קטן (א), בשורה השלישית, במקום המלים "ויחתום על כל דף ממנו ועל כל תיקון שעשה בו" יבואו המלים "יחתום על כל דף ממנו ויצרף לפנקס רשימה, חתומה בידו, המציינת את מספר התיקונים שעשה בכל דף ואת המספר הסידורי של כל שם, הכלול בפנקס, שביחס אליו נעשה תיקון, רשימה זו תהווה חלק בלתי נפרד מפנקס הבוחרים";
- (3) בסעיף 19⁴, בסעיף קטן (ג), בשורה השלישית, במקום המלים "והשטח

¹ נתקבל בכנסת ביום כ"ז באב תש"י (10 באוגוסט 1950); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 51 מיום ד' באב תש"י (18 ביולי 1950), עמוד 216.
² ע"ר מס' 414 מיום 12.1.34, חוס' 1, עמ' 1.
³ ספר החוקים 31 מיום ה' בשבט תש"י (26.1.50), עמ' 41.

שתושביו יצביעו בה" יבואו המלים „השטח שאלה שכתובות מעונותיהם, כרשום בפנקס הבוחרים. היו בתחומיו יצביעו בה“ ;
 (4) בסעיף 23, בסעיף קטן (א), בפסקה (4), בשורה השניה, במקום המלים „השטח שתושביו יצביעו בה“ יבואו המלים „השטח שאלה שכתובות מעור נותיהם, כרשום בפנקס הבוחרים, היו בתחומיו יצביעו בה“ ;
 (5) בסעיף 24, בסעיף קטן (א), בשורות השניה והשלישית, במקום המלים „שיכילו את שמותיהם ואת שמות משפחותיהם של המועמדים ושיהיו מסומנים“ יבואו המלים „שיהיו מסומנים“ ;
 (6) בסעיף 29, יימחק סעיף קטן (1) ;
 (7) בסעיף 46, בסעיף קטן (א), תסומן פסקה (5) כפסקה (6), ולפניה תבוא פסקה זו ;

„(5) עובד בשכר באותה עיריה“ ;

(ב) תקפו של סעיף זה הוא מיום ח' בשבט תשי"י (26 בינואר 1950).

3. (א) החוק לתיקון פקודת העיריות, תשי"י—1950, יתוקן כך :
 בסעיף 3, במקום סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה :
 „(א) שר הפנים רשאי, לאחר שהתייעץ עם שר הבטחון, להורות בדבר הכנת פנקסי בוחרים מיוחדים לחיילים, פרסומם או אי-פרסומם, מתן או אי-מתן זכות ערר או ערעור בקשר אליהם, מחיקת חיילים הרשומים בהם מפנקסי בוחרים שהוכנו, פורסמו או נחתמו בהתאם לפקודה, הנהלת פרוטוקולים בקשר לבחירות של חיילים למועצות עיריות ומנין קולותיהם אופן הכללת קולות אלה בסיכום הקולות של כל המשתתפים בבחירות, וכל ענין אחר שמדובר בו בתקנון הבחירות (כמשמעותו בסעיף 19 לפקודה), הנוגע אל בחירות של חיילים, וכן בדבר אופן השתתפותם של חיילים בבחירות ;
 הוראה כזאת אינה טעונה פרסום ברשומות.“

(ב) תקפו של סעיף זה הוא מיום ח' בשבט תשי"י (26 בינואר 1950).

4. (א) לצרכי הבחירות למועצת עיריה שיקוימו עד סוף טבת תשי"א ייקרא סעיף 11 (א) (1) לפקודה כאילו במקום „בשטח הכלול ביום הקובע באזור העיריה“ נאמר בו „בשטח הכלול ביום ט"ו בתמוז תשי"י (1 ביולי 1950) באזור העיריה“ ;
 (ב) תקפו של סעיף זה הוא מיום ח' בשבט תשי"י (26 בינואר 1950).

5. הוקמה על ידי שר הפנים, לפני יום פרסום חוק זה ברשומות, ועדת בחירות ליד עיריה בה מכהנת ועדת עיריה, ואותה ועדת בחירות היתה מכהנת ערב אותו יום — יראו אותה כועדת בוחרות שמונתה כחוק.

6. (א) חדל מכהונתו חבר של ועדת בחירות, שמונתה לפי הפקודה לפני שנכנס לתקפו החוק לתיקון פקודת העיריות, תשי"י—1950, והמשיכה בכהונתה לפי סעיף 4 לאותו חוק, רשאי שר הפנים למנות חבר אחר במקומו, על אף האמור באותו סעיף.

² ספר החוקים 31 מיום ח' בשבט תשי"י (26.1.50), עמ' 41.

תיקון החוק
 לתיקון פקודת
 העיריות,
 תשי"י—1950

הוראות פירוט
 לצרכי הבחירות
 שיקוימו עד
 סוף טבת
 תשי"א

שפירת פינויים

פירוט מקומות
 פנויים בוועדת
 בחירות

(ב) תקפו של סעיף זה הוא מיום ח' בשבט תש"י (26 בינואר 1950).

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

משה שפירא
שר הפנים

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

מספר 73

חוק המועצות המקומיות (הוראות שונות), תש"י — 1950 *

1. הוראה לפי צו המועצות המקומיות (בחירות בקרב חיילים), תש"י — 1949,¹ אינה טעונה פרסום עומת.
2. תקפו של חוק זה הוא מיום כ"א באלול תש"ט (15 בספטמבר 1949).
- הוראות לפי צו המועצות המקומיות (בחירות בקרב חיילים), תש"י — 1949
- תחילת תוקף

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

משה שפירא
שר הפנים

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

מספר 74

חוק הרשויות המקומיות (אגרת העברת מקרקעים), תש"י — 1950 **

1. בחוק זה —
"רשות מקומית" פירושו — עיריה או מועצה מקומית;
"העברה" פירושו — מכר, מתנה או חליפין;
"תקנות העברת קרקע" פירושו — תקנות העברת קרקעות (מסים), 1939.²

¹ נהקבל בכנסת ביום כ"ז באב תש"י (10 באוגוסט 1950).
² קובץ התקנות 47 סיום י"ב בהשון תש"י (14.11.49). עמ' 117.
³ נהקבל בכנסת ביום כ"ו באב תש"י (10 באוגוסט 1939).
⁴ ע"ר סס' 972 מיום 26.12.39, תוס' 2, עמ' 1247.

2. (א) רשות מקומית רשאית, בחוק עזר, להטיל אגרה על העברה של מקרקעים הנמצאים בשטח שיפוטה; האגרה תיקרא „אגרת העברת מקרקעים“.
- (ב) חוק עזר לפי סעיף זה טעון אישור מאת שר הפנים.
3. שיעור האגרה לא יעלה —
- (א) במכר או במתנה — על 2% משווי השוק (כמשמעותו בתקנות העברת קרקע) של המקרקעים;
- (ב) בחליפין — על 2% משווי השוק (כמשמעותו בתקנות העברת קרקע) של אותם המקרקעים המחלפים ששווי השוק שלהם גבוה יותר.
4. בתשלום האגרה חייב מי שחייב בתשלום מס העברת מקרקעים המשתלם באותה העברה לפי תקנות העברת קרקע.
5. האגרה תיגבה לטובת הרשות המקומית על ידי מי שגובה את המס המשתלם באותה העברה לפי תקנות העברת קרקע, בעת ובעונה אחת עם גביית המס האמור.
6. לא תירשם בכל פנקס מפנקסי המדינה או הממשלה כל העברה של מקרקעים החייבת באגרה לפי חוק זה, אלא לאחר שהאגרה סולקה במלואה.
7. גוף משפטי שפטרורו מתשלום מס העברת מקרקעים, כולו או מקצתו, לפי תקנה 4 (5) לתקנות העברת קרקע, פטור מתשלום האגרה המגיעה לפי חוק זה, כולה או מחלק יחסי ממנה, הכל לפי הענין.
8. נדחה סילוק מס העברת מקרקעים בהעברה מסוימת, כולו או מקצתו, לפי סעיף 18 לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"א—1950, יידחה סילוקה של האגרה המגיעה באותה העברה באותו יום, לאותה תקופה ובאותם תנאים.
9. לצרכי חישוב הניכויים המותרים לפי סעיף 3 (ב) (1) (ii) לחוק מס שבח מקרקעים, תשי"ט—1949,² דינה של אגרה ששולמה על ידי מוכר לפי חוק זה כדין אגרה ששולמה כאמור באותו סעיף.
10. (א) שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה.
- (ב) שר הפנים רשאי, בהתייעצות עם שר המשפטים, להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצוע חוק זה.

סמכות להטיל אגרה על העברת מקרקעים

שיעור האגרה

מי חייב באגרה

גביית האגרה

הגבלה על העברת מקרקעים

פטור מתשלום האגרה

דחיית סילוק האגרה

ניכוי לצרכי מס שבח מקרקעים

ביצוע ותקנות

משה שפירא
שר הפנים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

¹ ספר החוקים 41 מיום י"ט בניסן תשי"א (5.4.50), עמ' 129.

² ספר החוקים 21 מיום י' באיילול תשי"ט (4.9.49), עמ' 174.

חוק להגנת הצומח (נזקי עזים), תש"י—1950 *

1. בחוק זה —
- פירושים
- «רעייה» כולל היתר רעייה, גרם רעייה וכן הולכת עזים שלא בדרך ציבורית, והפעל «רעה» לכל בניניו יתפרש לפי זה;
- «מפקח» פירושו — אדם ששר החקלאות מינהו להיות מפקח לצורך חוק זה; «שיעור מותר» פירושו —
- (א) לגבי התקופה שמיום היכנס חוק זה לתקפו עד יום כ"ו בסיון תש"א (30 ביוני 1951) — עז אחת לכל עשרים דונם אדמת בעל, או עז אחת לכל חמישה דונם אדמת שלחין;
- (ב) לגבי התקופה מיום כ"ז בסיון תש"א (1 ביולי 1951) ואילך — עז אחת לכל ארבעים דונם אדמת בעל, או עז אחת לכל עשרה דונם אדמת שלחין.
2. לא יהזיק אדם עזיף ולא ירען אלא בתחומי הקרקע שבחוקתו ובשיעור המותר; אולם מותר להוליך עזים דרך כל קרקע למקום המרעה המותר לפי סעיף זה, אם הסכים לכך בעל הקרקע.
- איסור רעייה
3. על אף האמור בסעיף 2 ובפקודת היערות, לא ירעה אדם עזים —
- (א) באזור מיוחד ליער או באזור יער סגור, כמשמעותם בפקודת היערות;
- (ב) בכל אזור אחר ששר החקלאות הכריז עליו, באכרזה שפורסמה ברשומות, כאזור אסור ברעיית עזים.
- היתר החזקת עזים ורעייתו
4. שר החקלאות, או אדם שהורשה לכך על ידיו, רשאי להתיר בכתב החזקת עזים ורעייתן בתנאים שייקבעו בכתב ההיתר.
- עזי בית
5. על אף האמור בסעיפים 2 ו-3, מותר להחזיק עזים במספר העולה על השיעור המותר, בתחומי החצר הסמוכה לבית בעליהן כשהן כלואות או קשורות וניזונות בתחומי החצר; שר החקלאות, או אדם שהורשה לכך על ידיו, רשאי להתיר בכתב רעיית העזים האמורות בעונות מסוימות של השנה, אף מהוץ לתחום החצר האמורה אך בתחום הקרקע שבחזקת בעליהן.
- סמכות להיכנס
6. מפקח רשאי, בכל עת, להיכנס לתחומי כל קרקע שאינה בית או חצר, ולערוך בה בדיקה, אם יש לו חשש שעוברים בה על הוראה מהוראות חוק זה.
- נתקבל בכנסת ביום כ"ו באב תש"י (10 באוגוסט 1950); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 47 מיום ד' בחשוון תש"י (19 ביוני 1950), עמוד 188.
- ¹ חוקי א"י, כרך א', פרק ס"א, עמ' 690.

7. (א) ראה המפקח שמספר עזים בקרקע מסוימת עלה על השיעור המותר ברעייה או בהזוקה, או שראה עז רועה בניגוד להוראות חוק זה, רשאי הוא לתפוס עזים עד המספר העולה על השיעור המותר, או את העז הרועה בניגוד להוראות חוק זה, הכל לפי הענין, ולמכרן במחיר שייקבע על ידי מי שנתמנה לכך על ידי שר החקלאות, במינוי שנתפרסם ברשומות.
- (ב) בשעת התפיסה יתן המפקח למחזיק העזים קבלה על העזים שתפס.
8. (א) העובר על הוראה מהוראות סעיפים 2 או 3, או על הנאי שהותנה לפי סעיף 4, דינו — מאסר עד ששה חדשים או קנס עד מאה חמישים לירות, או שני הענשים כאחד.
- (ב) אדם שנתפסו עזיו על פי סעיף 7, ונתחייב בדין על עבירה על פי סעיף קטן (א), יצוה בית המשפט שמחיר העזים האמורות, כולו או מקצתו, יוחזר לבעל העזים או יוחרם; במקרה שהעזים לא נמכרו לפי סעיף 7, ייקבע מחירם על ידי בית המשפט.
- (ג) לא יעיין בית משפט בתביעה פלילית על עבירה לפי סעיף קטן (א), שהוגשה נגד אדם שנתפסו עזיו לפי סעיף 7, אם לא הוגש המשפט תוך שלשה חדשים מיום שנתפסו העזים.
9. (א) נתפסו עזים לפי סעיף 7, ולא הוגשה נגד בעליהם תביעה פלילית על עבירה לפי סעיף 8 (א) תוך שלושה חדשים מיום שנתפסו העזים — תוחזר תמורתן לבעל העזים.
- (ב) בעל העזים רשאי לתבוע את תמורתן בבית משפט השלום שבתחום שיפוטו נתפסו העזים.
- (ג) לא יעיין בית משפט בתביעה לפי סעיף קטן (ב) אלא אם —
- (1) לא הוגשה נגד בעל העזים תביעה פלילית על עבירה לפי סעיף 8 (א) תוך שלושה חדשים מיום שנתפסו העזים לפי סעיף 7; או
- (2) הוגשה נגד בעל העזים תביעה פלילית כאמור והוא לא חוייב בדין.
- (ד) לא יעיין בית משפט בתביעה לפי סעיף קטן (ב), אלא אם הוגשה תוך שנה מיום שנתפסו העזים לפי סעיף 7.
10. שר החקלאות ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, ובכלל זה תקנות להסדר רישום עזים ולהסדר החזקתן והזנתן של עזים לפי סעיף 5.
11. תקפו של חוק זה הוא מיום כ"ג בטבת תשי"א (1 בינואר 1951).

סמכות לתפוס

עבירות וענשים

תמורה

ביצוע ותקנות

תחילת חוק

דב יוסף
שר החקלאות

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

חוק לתיקון פקודת הרועים (מתן רשיונות), תש"י—1950 *

תיקון פקודת
הרועים (מתן
רשיונות), 1946
תחילת תוקף

1. פקודת הרועים (מתן רשיונות), 1946, תתוקן כך:
בסעיפים 4, 5 (1) ו-10 (ד) יימחקו המלים „או העזים“ בכל מקום שהן מצויות בו.
2. תקפו של חוק זה הוא מיום כ"ג בטבת תשי"א (1 בינואר 1951).

דוד בן-גוריון   דב יוסף
ראש הממשלה   שר החקלאות

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

חוק לתיקון פקודת מחלות בעלי-חיים, תש"י—1950 **

תיקון פקודת
מחלות בעלי-
חיים, 1945

1. פקודת מחלות בעלי-חיים, 1945, תתוקן כך:
בסעיף 2, בסעיף קטן (1) —
(א) אחרי המלים „ותרנגולי הודו“ שבסוף הגדרת המונח „עופות“, ייוספו
מלים אלה:
„וביצי עופות אלה שהושמו במדגרה“.
- (ב) אחרי הגדרת המונח „פקיד מחוז“ תיוסף הגדרה זו:
„שחוט“ — ביחס לביצי עופות פירושו — „השמד“.

דוד בן-גוריון   דב יוסף
ראש הממשלה   שר החקלאות

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ו באב תש"י (10 באוגוסט 1950); הצעת החוק ודברי הסבר
נתפרסמו בהצעות חוק 47 מיום ד' בתמוז תש"י (19 ביוני 1950), עמוד 185.
1 ע"ר סכ' 1488 מיום 18.4.46, תוס' 1, עמ' 129.
** נתקבל בכנסת ביום כ"ו באב תש"י (10 באוגוסט 1950); הצעת החוק ודברי הסבר
נתפרסמו בהצעות חוק 47 מיום ד' בתמוז תש"י (19 ביוני 1950), עמוד 186.
2 ע"ר סכ' 1457 מיום 24.11.45, תוס' 1, עמ' 155.

חוק לימוד חובה (תיקון) (מס' 2), תשי"א—1950 *

1. חוק לימוד חובה, תשי"ט—1949, יתוקן כך :

אחרי סעיף 3 יבוא סעיף זה :

תיקון חוק
לימוד חובה,
תשי"ט—1949

3א. מסכויות השר
בספר לרישום

(א) לא התחילה רשות חינוך מקומית מסוימת לערוך רישום לפי חוק זה והתקנות שהותקנו על פיו, תוך עשרה ימים מהמועד שנקבע לכך, או שהיה לשר יסוד להניח שאין בדעתה או ביכולתה לערוך רישום כאמור — רשאי הוא לצוות, בצו שיפורסם בדרך הנראית לו, שאותה רשות חינוך מקומית לא תערוך עוד רישום כאמור, ושהרישום ייערך על ידי מי שהשר יקבע, ובמועד ובאופן שהשר יקבע.

(ב) היה לשר יסוד להניח שרישום, או רישום מחדש, שנערך על ידי רשות חינוך מקומית מסוימת, נערך שלא בהתאם לחוק זה ולתקנות שהותקנו על פיו — רשאי הוא, בצו שיובא לידיעת הנוגעים בדבר בדרך הנראית לו, לבטל אותו רישום, ולצוות שהרישום ייערך מחדש —

(1) על ידי רשות החינוך המקומית — במועד

שהשר יקבע; או

(2) על ידי מי שהשר יקבע — במועד ובאופן

שהשר יקבע.

(ג) ניתן צו לפי סעיף זה לגבי רישום מסוים — חייב כל מי שחובת אותו רישום חלה עליו לפי סעיף 3, למלא אותה חובה במועד ובאופן שהשר קבע לעריכת הרישום.

(ד) רישום שנערך שלא על ידי רשות חינוך מקומית, בתוקף צו שניתן לפי סעיף זה — תישא רשות החינוך המקומית בהוצאותיו, שייגבו ממנה בדרך שהשר יקבע; ותעודה חתומה בידי השר הקובעת את סכום ההוצאות האמורות תשמש ראיה חותכת לכך.

2. על אף האמור בחוק לימוד חובה, תשי"ט—1949, ובתקנות שהותקנו על פיו, הורים או נתן עבודה שהיו חייבים — על פי סעיף 3 של החוק האמור — לרשום, לפני היכנס חוק זה לתקפו, ילד או נער שבראשית שנת הלימודים תשי"א יהיה

הוראת שעה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ז באב תשי"א (10 באוגוסט 1950).

¹ ספר החוקים 26 סיום כ"ד באולול תשי"ט (18.9.49), עמ' 287.

בגיל לימוד חובה, וכן נער שבראשית שנת הלימודים תשי"א יהיה בגיל לימוד חובה, שהיה חייב — על פי אותו סעיף 3 — לרשום את עצמו לפני היכנס חוק זה לתקפו, ולא מילאו את חובתם — חייבים לרשום את הילד או את הנער, או חייב לרשום את עצמו, הכל לפי הענין, לא יאוחר מיום י' באלול תשי"א (23 באוגוסט 1950), ורשמו לא יאוחר מן היום האמור — רואים אותם כאילו מילאו את חובתם על פי אותו סעיף 3.

זלמן שזר
שר החינוך והתרבות

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

מספר 79

חוק תקציבי השירותים הדתיים היהודיים (תיקון), תשי"א—1950 *

תיקון חוק
תקציבי
השירותים
הדתיים
היהודיים,
תשי"א—1949

1. חוק תקציבי השירותים הדתיים היהודיים, תשי"א—1949, יתוקן כך:

בסעיף 3, במקום סעיף קטן (ה) יבוא סעיף קטן זה:

«(ה) כהונתה של מועצה דתית תתום לא יאוחר מיום כ"ג באדר תשי"א (31 במרס 1951)».

י. ל. הכהן מימון
שר הדתות

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ז באב תשי"א (10 באוגוסט 1950).
1. כפר ההוקים 19 מיום כ"ב באב תשי"א (17.8.49). עמ' 150.

חוק לתיקון פקודת החברות, תש"י—1950*

I. פקודת החברות¹ תתוקן כך:

אחרי סעיף 119 יבוא סעיף זה:

תיקון פקודת החברות

- 119 א. העברת מפעל של חברה נכרית לחברה ישראלית
- (1) באה חברה נכרית הרשומה בישראל על פי פקודה זו (בסעיף זה "חברה נכרית") לידי סידור עם חברה כמשמעותה בפקודה זו (בסעיף זה "חברה ישראלית") להעברת כל מפעלה, עסקיה, רכושה והתחייבויותיה לחברה הישראלית — רשאיות שתי החברות לפנות לבית המשפט, בבקשה בדרך המרצה, למתן צו המאשר את הסידור. היתה החברה הנכרית במצב של פירוק עסקים — רשאי המפרק ביחד עם החברה הישראלית לפנות לבית המשפט כאמור.
- (2) הודעה על הגשת בקשה לפי סעיף קטן (1) ועל מועד שמיעתה תפורסם ברשומות ובעתון יומי אחד בישראל ובעתון יומי אחד בארץ בה נמאגדה החברה הנכרית, שנקבעו על ידי בית המשפט, במועד, בנוסח ובאופן שבית המשפט קבע. בית המשפט יקבע בהודעה את המועד והאופן של הפניות על פי סעיף קטן (4).
- (3) היועץ המשפטי לממשלת ישראל יהיה צד בכל בקשה שהוגשה לפי סעיף קטן (1).
- (4) אדם שיש לו ענין בדבר, הטוען כי הסידור איננו מתקבל על הדעת, או שהסידור עלול לפגוע בזכויותיו, רשאי לפנות לבית המשפט, באופן והמועד שבית המשפט קבע; ובית המשפט לא יתן צו המאשר את הסידור, אלא לאחר שנתן לכל אדם כזה הזדמנות להשמיע את דברו.
- (5) נוכח בית המשפט כי —
- (א) רכוש החברה הנכרית נמצא, כולו או רובו, בישראל;
- (ב) שר המשפטים העיד, בתעודה בהתיימת ידו, שאישור הסידור יש בו ענין לכלל;
- (ג) הסידור מתקבל על הדעת ומן הדין הוא לתת את הצו המבוקש,
- יתן בית המשפט צו המאשר את הסידור.

* נחקבל בהצעת ביום כ"ו באב תש"י (10 באוגוסט 1950).
¹ חוקי א"י, כרך א', פרק כ"ב, עמ' 155.

(6) בית המשפט רשאי, אם בתוך הצו המאשר את הסידור ואם בצו נפרד לאחר מכן, לתת הוראות בנוגע לענינים הבאים, כולם או מקצתם:

(א) שמירה על זכויותיו של כל אדם, שפנה לבית המשפט על פי סעיף קטן (4) בטענה כי הסידור עלול לפגוע בזכויותיו;

(ב) הקצאה או הקצבה על ידי החברה הישראלית של מגיות, אגרות-חוב או טובות-הנאה דומות בחברה הישראלית אשר על פי הסידור עם החברה הנכרית צריכה החברה הישראלית להקצינות או להקציבן למישהו או בשבילו;

(ג) חיטול החברה הנכרית בישראל מבלי להודק לפירוק-עסקים;

(ד) כל דבר או ענין אחר הנראה בעיני בית המשפט כנחוץ או כמועיל לשם ביצוע הסידור.

(7) נתן בית-המשפט צו המאשר את הסידור, הרי מהיום שנקבע בצו באה החברה הישראלית לכל דבר וענין, וללא הפסק, במקום החברה הנכרית, כאילו שתי החברות היו זהות; ומבלי לפגוע בכלליות האמור:

(א) כל המפעל, העסקים, הרכוש וההתחייבויות של החברה הנכרית עוברים לחברה הישראלית ומוקנים לה;

(ב) כל החוים וההתקשרויות, בין אם ניתנים להעברה או לא, נמשכים בתקפם המלא כאילו החברה הישראלית היא צד להם במקום החברה הנכרית;

(ג) כל משא ומתן משפטי התלוי ועומד בשמה של החברה הנכרית או נגדה נמשך בשמה של החברה הישראלית או נגדה;

(ד) כל פסק דין, צו או החלטה שניתנו נגד החברה הנכרית או לזכותה, רואים אותם כאילו ניתנו נגד החברה הישראלית או לזכותה;

(ה) בכל מסמך, חוזה או התקשרות, בין אם החברה הנכרית היא צד לו או לא, בא שמה של החברה הישראלית במקום שמה של החברה הנכרית.

(8) שר האוצר רשאי, בהוראה כללית או מיוחדת, לפטור כל העברת רכוש או התחייבות, כל תיקון של רישום, וכל פעולה אחרת הנעשית עקב צו המאשר סידור כאמור — מכל מס, אגרה או תשלום אחר,

כולו או מקצתו, המשתלמים למדינה או לרשות מקומית.

(9) החברה הישראלית הפרסם את הצו המאשר את הסידור בדשומות, ובעתון יומי אחד בישראל ובעתון יומי אחד בארץ בה נתאגדה החברה הנכרית, שנקבעו על ידי בית המשפט, במועד שבית המשפט קבע.

(10) ניתן צו על פי סעיף זה, תגיש החברה הישראלית העתקה מאושרת מהצו לרושם החברות בתוך שבעה ימים מיום מתן הצו. עברה החברה על הוראה זו, דינה — קנס עד חמש לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה; וכל מנהל עסקים, מזכיר או פקיד אחר של החברה המרשים בידועים את העבירה, דינם כדון החברה כאמור.

(11) תורה הצו על חיסול החברה הנכרית בישראל — ירשום הרושם את דבר החיסול בפנקסיו.

(12) בסעיף זה כולל הביטוי "רכוש" כל רכוש, זכות מוחזקת או ראויה, טובת הנאה, כוח, הרשאה, או סמכות מאיזה מין שהוא; והביטוי "התחייבות" כולל כל התחייבות, קיימת או ראויה, וכל חובה שהיא; וכל זאת בין אם הרכוש או ההתחייבות ניתנים להעברה ובין אם לא.

פגחם רוזן
שר המשפטים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

מספר 81

חוק תקציב הפיתוח לשנת 1950/51, תשי"א—1950 *

1. (א) הממשלה רשאית להוציא בשנת הכספים המתחילה ביום י"ד בניסן תשי"א (1 באפריל 1950) והמסתיימת ביום כ"ג באדר ב' תשי"א (31 במרס 1951) (הנקראת להלן "שנת הכספים 1950/51"), בדרך של חשקעות יסוד ומילוח למטרת השקעות יסוד, סכום של 65,000,000 לירות למטרות פיתוח (להלן "תקציב הפיתוח").

תקציב פיתוח
לשנת 1950/51

* נחקבל בכנסת ביום כ"ז באב תשי"א (10 באוגוסט 1950).

- (ב) הסכום שהממשלה רשאית להוציא על פי סעיף קטן (א) כולל את סכום המקדמה לתקציב הפיתוח שנקבע בסעיף 6 לחוק התקציב (אפריל—יוני 1950), תש"י—1950.¹
2. אומדן ההכנסות לכיסוי תקציב הפיתוח בשנת הכספים 1950/51 הוא כמפורט בתוספת הראשונה לחוק זה.
3. (א) חלוקת הסכום של תקציב הפיתוח לסעיפי הוצאה, ולסעיפי משנה של הוצאה תהיה כמפורט בתוספת השנייה לחוק זה.
- (ב) הסכום שנקבע לכל סעיף הוצאה מתוספת השנייה לחוק זה כולל את סכומי ההוצאה שנקבעו לאותו סעיף הוצאה בחוק התקציב (אפריל—יוני 1950), תש"י—1950.
4. שר האוצר רשאי באישור ועדת הכספים של הכנסת, להעביר כל סכום מסעיף משנה אחד לסעיף משנה אחר שבאותו סעיף הוצאה.
5. שר האוצר רשאי לקבוע מפעם לפעם את המטרות אשר להן ישמשו סכומי הרזרבה הכללית.
6. (א) נותר עודף באחד מסעיפי ההוצאה בתום שנת הכספים 1950/51 רשאי שר האוצר להתיר את השימוש באותו עודף בתוך 6 חדשים מתום שנת הכספים למטרה שלה היה מוקצב, או — בהתחשב עם האמור בסעיף 4 — למטרה אחרת בתחום אותו סעיף הוצאה.
- (ב) נותר עודף באחד מסעיפי ההוצאה בתום 6 חדשים מתום שנת הכספים 1950/51, רשאי שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, להתיר את השימוש באותו עודף בתוך חשעה חדשים מתום שנת הכספים למטרה שבתחום אותו סעיף הוצאה.
7. שר האוצר יפרסם ברשומות, את ההכנסות שנתקבלו ואת ההוצאות שהוצאו בתקציב הפיתוח לשנת הכספים 1950/51 תוך שנים עשר חודש מתום שנת הכספים. פרסום זה ייערך בצורה שתאפשר השוואת ההכנסות שנתקבלו לסעיפי אומדן ההכנסות שבתוספת הראשונה לחוק זה והשוואת ההוצאות שהוצאו לסעיפי ההוצאה שבתוספת השנייה לחוק זה.
8. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה.
9. תקפו של חוק זה הוא מיום י"ד בניסן תש"י (1 באפריל 1950).

¹ ספר החוקים 30 מיום י"ז בניסן תש"י (4.4.50), עמ' 110.

תוספת ראשונה
(סעיף 2)

הכנסה

ל"י	
16.500.000	1. מילווה מהבנק ליצוא ויבוא של וושינגטון
35.000.000	2. שטרי מקרקעים
10.000.000	3. מילווה בארץ
<u>3.500.000</u>	4. תקבולים ע"ח הציוד מהמילווה האמריקאי
65.000.000	ס"ה

תוספת שניה
(סעיף 3 א))

הוצאה

			1. שיכון:
			(א) שיכון לעולים —
			(להקמת 45 אלף יחידות —
			דיור, מזה כ- 50% בנקודות
			התישבות קיימות וחדשות)
	18.000.000		(ב) שיכון אורחי —
			הלוואות באמצעות בנקים
			אפריקאיים
	2.000.000		(ג) שיכון הנוער העולה —
			הלוואה לטוכנות היהודית
			לא"י להקמת בנינים
			לשיכון הנוער העולה
	250.000		(ד) שיכון חיילים —
			הקמת בניני מגורים
			והלוואות באמצעות בנקים
			לשיכון חיילי צבא קבע
	<u>1.500.000</u>		
21.750.000			
			2. הלוואות לרשויות מקומיות
			ולחברות צבוריות:
			(א) לעבודות ציבוריות —
			על ידי רשויות מקומיות
	5.250.000		
			ע"י חברות ציבוריות
	6.000.000	750.000	(ב) להקמת מוסדות תרבות
			ודת
<u>6.500.000</u>	<u>500.000</u>		ס"ה
28.250.000			להעביר

1955	1954	1953	
28,250,000			העברה
			3 בנינים למוסדות רפואיים, בתי ספר ומוסדות ממשלתיים:
			(א) בנינים רפואיים —
	750,000		הקמת מוסדות ממשלתיים הלוואות למוסדות ציבוריים
			(ב) הקמת מוסדות רפואיים וסוציאליים
	500,000		בשיתוף עם הג'וינט
			(ג) בנינים ממשלתיים בירושלים (ובכלל זה בניני מגורים לעובדים) ובמקומות אחרים
	1,500,000		(ד) הלוואות להקמת בנינים לבתי ספר
	<u>250,000</u>		ס"ה
3,000,000			4 עבודות ציבוריות
			כבישים ועבודות ציבוריות אחרות
<u>3,000,000</u>			5 עידוד התירות: הלוואות להקמת בתי מלון בעיר ובכפר
1,250,000			6 הקלות — השקעות והלוואות: (א) על ידי הסוכנות היהודית לא"י —
			ליישוב עולים בנקודות התיישבות קיימות וחדשות וכן להקמת ישובי פלחה
	3,000,000		(ב) על ידי המוסד לאשראי חקלאי ובנקים —
		1,600,000	(1) מפעלי השקאה
<u>35,500,000</u>	<u>3,000,000</u>	<u>1,600,000</u>	להעביר

1951	1952	1953	
35,500,000	3,000,000	1,600,000	העברה
			(2) הלוואות לפיתוח הייצור החקלאי — למשקי עזר וגניירק במושבות, בישובים נטושים וליד הערים
		450,000	(3) הלוואות לניקיון למלחמה נגד סחף קרעץ ולפיתוח מרעה טבעי
		200,000	(4) הלוואות לגידול צאן ובהמות עבודה
		150,000	(5) הלוואות להקמת בתי קירור, מתקני ייבוש, מגדלי החמצה ולאגודת "הזרע"
		500,000	(6) הלוואות לפיתוח הייצור בישובים חדשים (בשיתוף עם בנקים)
		250,000	(7) הלוואות להרחבת מפעלי הריג
		100,000	(8) הלוואות למשק הזורים ומשתלות
		100,000	(9) הלוואות לבנין שווקים חקלאיים בערים ולמפעלים חקלאיים
		500,000	(10) הלוואות לפעולות מיוחדות
		200,000	
		4,050,000	
			פתות:
			הקצבה משנת 1949/50 להקמת מוסד אשראי לחקלאות
	3,050,000	1,000,000	
35,500,000	6,050,000		להעביר

ש"י	ש"י	ש"י
35,500,000	6,050,000	העברה
		(ג) הלוואות לרכישת צינורות וציוד הקלאי (מהמילוה של הבנק ליצוא ויבוא של ושינגטון)
	4,300,000	(ד) השקעות —
		(1) לבנין מעגנים ומכונים
		230,000
		(2) לשיקום מטעי הזית והחרוב
		150,000
		(3) למכון לגידול בקר לבשר
	450,000	70,000
	500,000	(ה) רזרבה
11,300,000		ס"ה
		7. תעשייה:
	1,200,000	(א) אוצר לתעשייה בע"מ
	500,000	(ב) הלוואות לבניני תעשייה
		(ג) הלוואות והשקעות לעידוד תעשיות יסוד
	2,500,000	(ד) הלוואות לפיתוח אזורי תעשייה
	300,000	(ה) הלוואות לרכישת ציוד תעשייתי
	3,700,000	(ו) רזרבה
	500,000	
8,700,000		ס"ה
		8. תחבורה:
		השקעות לפיתוח מפעלי התחבורה:
		(א) ברכבת —
		לגמר המסילה החדשה חדרה—תל-אביב, בדק המסילות הקיימות והכנת תכניות לחיבור צפון תל-אביב עם הדרום
	1,800,000	
55,500,000	1,800,000	להעביר

55.500.000	1.800.000	ל"ו	העברה
			(ב) בנמל חיפה — לבנין רציפים חדשים ולשיפורים בנמל ועבודה בקישון
	1.800.000		(ג) בדואר, טלפון וטלגרף — לרכישת ציוד מהמילווה האמריקאי לפיתוח רשת החוט והאלחוט
	1.800.000		(ד) בשדה התעופה לוד — הרחבות ושיפורים
	300.000		רורכה
	<u>300.000</u>		
6.000.000		ס"ה	
			9. קרנות ומפעלים שונים:
			(א) הלוואות לשיקום חיילים (בשיתוף עם מוסדות כספיים)
	800.000		
	500.000		(ב) פעולות לפיתוח הנגב
	400.000		(ג) תכנון כללי ארצי (מפעלי השקאה וכו')
	<u>1.800.000</u>		רורכה
		ס"ה	
<u>3.500.000</u>			
<u>65.000.000</u>			הסך הכולל של תקציב הפיתוח לשנת 1950/51

אליעזר קפלן   דוד בן-גוריון
שר האוצר   ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה